

ТРИ ЦЕНТИ. РІК Джерси Сіті, Н. Дж., понеділок, 17 вересня, 1934.

VOL. XLII No. 217. Jersey City, N. J., Monday, September 17, 1934. THREE CENTS.

НОВІ СТРАЙКОВІ ЗАВОРУШЕННЯ НА ПОЛУДНІ

ВАШІНГТОН. — Умовини в об'єднаних ткацьких страйком округів Нової Англії виступили настільки, що губернатор стейту Ровд Алленд уже не домагається від стейтової легіслатури викликання правлячих федеральних військ.

Зате страйкові заворушення вибухли з новою силою в полудневих стейтах. У страйкові округи в стейтах Норт Каролайна й Джорджія, де страйкарі виступали дуже агресивно проти страйколомів, вислано додаткові відділи війська й Конкорд, Норт Каролайна, прибито ножем фельдфебеля Чарлза Флемінга. В бійках у Берлінгтоні, Норт Каролайна, в котрій взяли участь відділи війська й коло 400 страйкарів, арештовано 5 страйкарів. Подібні заворушення були й по інших місцевостях у полудневих ткацьких центрах.

За обчисленнями переведеними новинарським бюро „Асоціейтед Пресс“, при кінці тижня страйкувало разом 401,132 ткацьких робітників.

Ген. Джансон, голова адміністрації краєвої відбудови, виступив у Нью-Йорку на вічу в справі промислових колективів, що відбулося в Карнегі Гол, з промовою, в котрій гострими словами критикував страйк ткацьких робітників як поломання угоди робітників з підприємцями, заключеної минулого червня.

Юнія ткацьких робітників робить заходи, щоб на допомогу страйковим цих робітників пішли зі своїм страйком моряки. До цих заходів штовхнуло юнію досення, що через страйк американські купці почали купувати ткацькі вироби в Англії. Страйк моряків припинив би висилку чужих товарів до Америки.

ДАЛЬШІ СЕНЗАЦІЙНІ РЕВЕЛЯЦІЇ ПРО ФАБРИКАЦІЮ АМУНІЦІЇ.

РАЙОННИЙ КОМІТЕТ для розслідування фабрикації амуніції ставали далі представники фабрики амуніції Дю Понтів. Від них комітет довідався між іншим, що ця фірма вживала одного міжнародного шпигуна для продажу своїх виробів в європейських краях. Через те, що кожна держава обставилася високими митами, в Європі сильно розвинулося пачкарство амуніції. Осередком пачкарської торгівлі амуніцією є німецьке місто Кольнона (Кельн). Комітетові дано теж докази, що ріжні вищі китайські офіцери допомагають при закупці амуніції „комісового“ для себе; між ними хабарниками є навіть один генерал.

Імени генерала не подано, щоби не викликати неприємних комплікацій для американського уряду, котрий уже й так дістає велике число простестів від пережирних урядів проти цього слухання. Супроти його голова комітету, сенатор Най, закриває багато імен чужих голівачів.

На слістві сказано було теж, що американські фабриканти амуніції продають багато амуніції Німеччині. Націстичні відділи узброювала американська фірма Томпсона.

СЛІДСТВО ЗА ПОЖАР КОРАБЛЯ.

НЬО-Йорк. — На переслухання перед федеральною радою корабельних інспекторів ставали далішні свідки: моряки й пасажирки. Між іншим ключиком магазину припасів корабля заявив, що моряки вживали до чищення мосьжаних причадалів на кораблі якогось препарату, зборозненого урядом, дуже запальним. Держали його не в загальних магазинах корабля, а в приватних кімнатах моряків.

Деякі свідки заявили, що ратункові лодки були розпалені. Інші зізнали, що залога не виконувалася при вогневих випробуваннях і не ставала на свої місця.

ЛІТЕВ НА ОПЕРАЦІЮ 250 МІЛЬ, АЛЕ ОПЕРАЦІЯ НЕ БУЛО.

КЕРІВ МЕР (Нью-Джерсі). — Радіовий оператор на базі прибережної сторожі дістав радіову вістку, що на кораблі „Едінбург“, котрий знаходився на повному морю, захворів тяжко один пасажир і потребує операції. Делегата подавала, що на кораблі лікаря нема. Прибережна сторожа ухвалила зі своїм лікарем, д-ром Віллемом Вівером, та двома летуними прибережної сторожі, щоби поїхати на корабель.

Лету dokonано, не дивлячися на тяжкі труднощі. Корабель знаходився на повному морю, яких 250 миль від берега. Дув сильний вітер і море бушувало так, що осядати на воду не була легка штука. Коли лікар остаточно знайшовся на кораблі і йому доставлено хворого, показалося, що це був моряк, котрому влетів в око вуглик з комина. Лікар вивняв углик і промив око бориковою кислотою та відітків назад.

СТРАЙК УЧЕБНИКІВ НА ОБОРОНУ ВЧИТЕЛЯ.

Сотні учеників „Гайскул“ у Говестеді, Па., вийшли на страйк, коли директор школи Пол Беккер зрезигнував, бо школяра рада приказала йому вчити чотири класи. Зарад школи приказав поліції заставити примусом усіх страйкуючих учеників, котрі ще не покідали 16-го року життя, йти до школи.

ЗАКАЗАЛИ ПУБЛІЧНІ БАЛІ.

Відпоручник горожанської обичайності в Куртібі (Бразилія), д-р Валеріо Пілто, видав наказ улаштування публічних балів. Заказ ще здорово думає про суспільність цілого міста Куртібі і по кількох прийняв з великим і повним признанням. А це тому, бо публічні балі і забави давали дуже часто нагоду до надухання проти добрих обичай в суспільності, а нерідко кінчалися бійками і проливом крові. Крім того публічні балі — як осявляє д-р Валеріо одному редактору — були близькою нагодою до всескої розпусти і неморальності для багатьох з молодіжкою обох полів, бо думало, що за запалого вступу на балі малося вже право до всьох малодужити і поганяти неморальних учеників. Заказ публічних балів положив тому всьому кінець.

ІЗ ТА ВОД.

Із замку польських магнатів Гасів утік левина, які власники тримали для власної приємності. Ціла замкова служба шукає левина, але не могла дотепер її знайти. Серед мешканців в околиці панів левина, бо хоч левина цілком молоденька й освоєна, не знати, чи на свободі буде безпечна.

ЗГИНУВ ВІД ГРАНАТИ.

В робітні бронзівника Соломона Штайна в Тернополі згинув його термінатор Лебей Визельт, який розбивав гранату. Зять Штайна Ратшайн, який саме тоді був у робітні, вийшов живий і здоровий.

ПІР У ЧЕСТЬ КОРОВ.

У Бельфасті, столиці північної Ірландії, відбувся пир у честь двох коров, мамі і доньки, що визначаються народивчою відмінністю. Обі корови дають річно 190 гектолітрів молока. Департамент господарства влаштував пир, а якому взяли участь всі місцеві достойники, а губернія пир північної Ірландії прислав телеграму з побажаннями. Для обох коров були залишені при столі два місяці, з яких вони очевидно не могли користуватися.

ЖАХЛИВИЙ ЗЛОЧИН.

У шопі зі збіжжям в одній дворі під Гезеном (Польща) вибух огонь. На рятуюнок поспішали місцеві селяни і, ратуючи зі шопів збіжжя, зійшли там між іншим припинили вжити таліар. Коли ввійшли влізати, зжигнувшись: там лежав живий каловод без голови, рук і ніг. Жажливого злочину dokonав хтось невідомий, бо кров була ще свіжа. — Слідство виявило, що цей злочин повністю агент варшавського банку, Френцішек Андже, а замордовано було його 27-літня дружина.

ВБИТО АВСТРИЙСЬКОГО КАТОЛИКА-ФАШИСТА.

Недалеко баварського кордону знайдено прострілений кількома кулями труп літера австрійського католицького „штурмовік“ Візнера. Кілька днів тому він пропав у безвістях, обходячи прикордонну смугу. Думують, що його вбили гітлерівці.

ПАРУБОЦЬКІ ПОРАХУНКИ.

Парубки із Стрешт, пов Хотині, запитали на забаву кількох парубків із Селища на Буковині. Як тільки запрошені прийшли до Стрешт, кинулися на них усі парубки, навіть ті, що їх запросили. Селищани, бачучи небезпеку, зачали втікати додому. Один із них, парубок Тодер Сланіна, що служив при полікарі у Чернівцях і перебував дома на дітній відпустці, не встиг утік. Якби 30 негодів кинулися на свою жертву, страшно його побити, поломаючи кості, ребра й груди, праву руку й ліву ліву вернуло губу. Опису побитого кинути в потік Рокити, вдали вийшли нещасно, а ж на другий день прохажі й завезли до шпиталю в Новім Селищі, де він і сконав. Всь парубків арештувала жандармерія й відвела закованих до суду в Хотині.

ВІДБУДОВУЮТЬ ГРЕЦЬКУ СВЯТИНЮ.

Грецькі вчені рішили відновити й добувати частини славної святині богині перемоги, Ніке. Святиня Ніке стоїть на Акрополі і є одною з найгрішніших пам'яток грецької архітектури. Тепер думають її відновити й привернути до первісного стану. Підмурівання, на якім стоїть святиня, скрипляють, її саму відновлять, а частини, що бракує, доповнять на підставі історичних описів і рисунків. Відбудова святини Ніке є перша з цілої низки робіт над відновлення старинних грецьких пам'яток. Уряд виплатив на цю ціль уже великі суми.

ЖЕРТВИ ГРОМУ.

В Наврі біля Торуня уларині грим у хату, де скоронялися осонові робітники. Наслідки удару були страшні: 6 робітників згинув на місці, а чотири легко поранено. У Великій Луці, біля Бенгкежон, уларині грим у хату господаря Дембовського і бив його.

ЗОЛОТО ПЛИВЕ ДУНАЄМ.

Комісія знавців оголосила, що на Маджарії, в багач давнього русла Дунаю, є золото. Мають тепер там поставити машину, що буде вимивати золото зерна з болота. Сподіваються великих доходів.

ГРИМ УБИВ 100 ОВЕЦЬ.

Як повідомляють із Софії, біля Дунаю в північній Болгарії уларині грим в череду овець, наслідком чого згинув 100 овець. Пастура тільки пригрозили.

БАТЬКО Й ОН ЗГОРНІЛИ.

Недавно шалів над Сокальською велика буря. Від удару грому зіпсувалися етолода Ройнана Здрілія і селі Радванчик, а який селі 63-літній Миникот і його 30-літній син Андже. Оба вони спали та твердо, що не зважалися йти і згоріли живі.

ЗОЛОТІЙ ПРЕСТОЛ ЦЕЛІЙОУ.

Англієвський король офірував мешканцям Цейлоу, в подяку за вірність, золотий престол предків. Коли в 1815 й Англія здобула Цейлоу, забрала з собою до вітчизни дорогийший престол царів півночної країни. При королівських дворі жили цей престол підчас усіх свят. Тепер у докві королівської ласки вертається він до країни, звідки походив. Престол, де розміщені дзеркала з 17 ст. Він шийний вийнятий золотом блискучим і висланим смолотами. Плінувати його для війни, різьблені з гірського кришталю з аметистовими очима.

КУСЕНЬ ХЛІБА КУПИВ ЗА МІЛІЯРДИ.

У захисті для бідних в одному англійському містечку помер Гонейбал, чоловік, що докрав заложе золота в полудневій Африці. Як молодеч, бачував він на пустині Калгарі. Одного разу натрапив він на заложе золота. Тоді зробив він план околиці та забрав зі собою кілька груд ороговітлого металю. Але в поворотній дорозі він заблукав та, зівши всі припаси і випивши воду, ждав смерті. Тоді стрівну його один волокоти тої самої породи, що він сам. Тому волокоти продав Гонейбал малку і своє золото за кусень хліба і ковток води. Волокоти пропав малку в одного шинкаря, а цей продав її полудневу — африканській компанії. Ця розпочала експлуатацію золотодобувних теренів і заробила на них мільярди. А Гонейбал залишився таким бідняком, як був завсіді. Але оповідають, що він не смівся.

ШПІНАТ Є НАПІЗДОРОВИШОЮ ЯРИНОЮ.

Шпінат є багатий у всі три вітало, А, Б, С, як теж у залізо, тому причиняється у великій мірі до розвою організму, збагачає кров у червоній тільці, дає силу й енергію, а крім цього добре впливає на нерви. Тільки не треба його варити, а споживати в сирій відділі. Хто не любить м'ягкого смаку шпінату, нехай додасть бану трітньої шавки, але замість молока треба тоді додати квасної сметани.

ЗНОВ ЖАХЛИВИЙ ВИБУХ СТІЛЬНЯ.

Безліч випадків, що кінчалися смертю і тяжким каліцтвом наслідком жартів і зайвої цікавості з набоими і гранатами, що залишилися ще з часів війни, не відстрашують темних і легковажних й випадково саме тої темноти і браку опіки старших такі випадки по наших землях мало не щодня продовжуються. Останній такий жахливий випадок трапився в самому місті Ковалі. Група хлопців з Широкої вулиці бавилася знайденим гарматним набоєм. Від „машпулиці“ ним стався вибух, якого наслідки були страшні: троє дітей згинув на місці, троє тяжко покалічених борються зі смертю. Трупів 12-літнього Меулаза і 11-літнього Пуллі розшарпано на іштатки. Про силу вибуху може послужити факт, що один з відломків вагою 6 кг. діставався на вул. Ліса-Кулі, віддалену 1 км. від вул. Широкої.

ЗАЯВА Д-РА Д. ЛЕВИЦЬКОГО В СПРАВІ ОХОРОНИ ПРАВ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН

ЛІГА НАЦІЙ НІ РАЗУ НЕ ДАЛА ЗАДОВОЛЕННЯ УКРАЇНЦЯМ. ОХОРОНА ПРАВ МЕНШИН БУЛА ЛИШЕ НА ПАПЕРІ.

ВАРШАВА (Польща). — Голова української парламентарної репрезентації в польському сеймі, д-р Дмитро Левицький, заявив, що Українці кілька разів зверталися до Ліги Націй у справі порушення їх національних прав Польщею. Та з того Українці ні разу не мали задоволення, бо спосіб обговорення скарг меншин у Лізі Націй такий, що все затягає справу й не дає такого рішення, яке задовольняло б меншини.

Представник Жидів заявив, що Жиди ні разу не скаржилися до Ліги Націй на Польщу, а тому для них ніякого значення не має те, що Польща відмовляється виконувати свої зобов'язання супроти меншин. На вулицях Варшави відбулися численні демонстрації поляків, які висловлювали своє задоволення, що аж тепер Польща стала „великою державою“.

ВЖЕ І ФРАНЦУЗАМ НЕ ПОДОБАЄТЬСЯ ПОЛЬСЬКА ЗАРОЗУМІЛІСТЬ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Представники Франції, Англії й Італії осудили в Лізі Націй заяву польського міністра Бека, що Польща відмовляється виконувати 93-тій параграф Версайського договору про охорону прав національних меншин у Польщі. Французький міністер Барту, старуючися зм'якшити свій виступ, заявив, що ні Франція, ні ніяка інша велика держава ніколи не виступали в справі меншин так, щоб тим порушити суверенітет Польщі.

Найбільше боїться французьке представництво в Лізі Націй тепер того, що Польща може голосувати проти допущення в Лігу Росії, якщо Ліга далі буде ставитися негативно до польської заяви. Всі промови присудили Польщі, що вона зобов'язана за своє існування лише Версайському мирови, який тепер вона сама хоче нарушити. В Лізі Націй боїться, що польський виступ викличе тепер нові німецькі домагання змін у Версайському договірі.

ЗНОВУ ГОВОРЯТ ПРО ТАЄМНИЙ ДОГОВІР ПОЛЬЩІ Й НІМЕЧЧИНИ.

ПАРИЖ (Франція). — З Женеви повідомляють, що в колах Ліги Націй все більше приходить до того переконання, що Польща має таємний договір з Німеччиною. Литовці заявляють, що Польща згодилася повернути Німеччині давнішній коридор, якщо Німеччина назавжди відмовиться від Мемеля, який поляки можуть дістати, захопивши Литву.

М. РУДНИЦЬКА НА КОНГРЕСІ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Перед початком засідання Ліги Націй у Берні відбувся конгрес національних меншин. Це вже десятий з черги конгрес, який мав виробити спільну програму діяльності й оборони своїх прав усіми національними меншинами, що замешкують Європу.

Українці на конгресі заступали, як представники української парламентарної репрезентації у Варшаві, пані посолка Мілена Рудницька.

КЛИЧУТЬ РЕЗЕРВИСТІВ НА МАНЕВРИ.

ПАРИЖ (Франція). — Перший раз в історії мирних часів Франція покидала на маневри резервістів. Видано розпорядження негайно змобілізувати цілу 41 дивізію, яка в мирних часах зовсім не існує, та прилучити її до маневрів регулярної армії.

Дивізія має негайно виступити в поє в повномов боєвому устаткування. Генеральний штаб надає великого значення цій мобілізації резервістів, бо вона покаже, наскільки резерви Франції готові до війни.

НАПРУЖЕНІСТЬ МІЖ ІТАЛІЄЮ Й ЮГОСЛАВІЄЮ.

РИМ (Італія). — Оголошено урядове повідомлення, що Італійська парламентарна репрезентація не візьме участі в інтернаціональному конгресі парламентаристів, який збирається у Відноді, столиці Югославії. Ця відмова післати Італійську делегацію пояснюється тим, що останніми часами Югославська преса різко виступає проти Італії.

АТСТРІЯ ЗБИРАЄ ВІСЬКА НА КОРДОНІ ЮГОСЛАВІЇ.

ВІДЕНЬ (Австрія). — Австрійський уряд збирає значні війська на кордоні Югославії. Пояснюють це тим, що в Югославії тепер знаходяться на кордоні з Австрією більш як дві тисячі австрійських гітлерівців, які втекли туди підчас повстання. Австрійський уряд має відомості, що вони ввесь час проходять військову науку й готуються перейти кордон Австрії для нового повстання.

3 ЮВІЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ У. Н. СОЮЗА.

АЛЕНТАВІ, ПА.

На довго в пам'яті лишиться ювілейне свято У. Н. Союзу, влаштоване відділами 147 і 151 дня 3 вересня, на Лейбор Дей, в Алентаві, Па. В годині 9.30 раніо зійшлися члени до церкви, де о. Дмитро Сенета відправив Службу Богу за здоров'я живих і пахажу за померших членів. В короткій промові вівзав о. Сенета присутніх в церкві до злочинів жертв на бойовий фронт. Пополудні зібрався членів і на вислухання рефератів і на концерт. Гала була заповнена місцевими громадянами як і гостями з подальших місцевостей. Предсидник 147 відділу, Микола Антоноук, відкрив свято, вигаючи свідчення присутніх і представств п. Дмитра Галичини, головного рекордого секретаря У. Н. Союзу. Місцевий хор під управою о. Сенети відспівав гимн У. Н. Союзу, укладу Гайворонського, який присутні вислухали, стоячи.

Пром Дмитро Галичини виголосив довгий реферат про заступання У. Н. Союзу, переповнивши цілу історію від початку аж до сьогодні. Як з малого братства розрослася сильна організація, котра є нашими громадянами на імміграції, котра сповняє матеріальні зобов'язання супроти своїх членів і виховує через свій орган карди семами українських провідників. Через повстання з місць віддану пошану тим членам-помираю. Котрі 40 років тому заклали У. Н. Союз.

Мішаний хор під диригентурою о. Д. Сметі відспівав три народні пісні укладу Леонтовича.

В пісні „Ой вербо, вербо“, порівняв народ до верби з долею української дівчини, яка за нещасливим коханням свій край покинула.

„Дударик“ представляв дідуса, що грою на дуді розвеселив народ на селі, а по страті дуди нас нема тої веселости.

„А вже сонце заходить“ дуже гарна пісня представляв актора, що кінчає живити і несе серце співу винок для козопаря. Пісню зачинає одна дівчина, підхоплюють її дві дівчата, на кінці долучаються і парубки зі своїми теорнами і басами. Ця пісня зробила велике враження для тих, що пам'ятають обжинкові пісні зі старого краю, а для молодіжні представляв краса народної поезії.

Між піснями дівчинка Король виголосила декламацию „Витай, Батьку“, вірш Костишина. Батьком називав той автор Український Народний Союз, що обтирає слюзи з очей своїх дітям - членам у тяжких хвилях.

Третім бесідником був місцевий член У. Н. Союзу, грім Василь Гришко. Він, як учасник багатьох конвенцій, подав точні дати, як реформувався У. Н. Союз, в своїй назві і в розматі. Перші засновники не знали, навіть яку назву дати Союзові по-англійськи, трож назвали його „Рошен Нешенсеа Юніон“, а потім „Литл Рошен“, аж на кінець на конвенції в Бюфало ухвалено називати Союз по-англійськи „Юкрейніан Нешел Асоційейшен“. Однак ідея організації була українська від початку, її заснування „Бесідник згадав за тієї ревіст дімох священників, яких москвофіли називали „попюки-радикали“, а з яких лише два тепе є при життю і тішаються розвитком тої організації, коло котрої вони положили чимало труду. Подумайте — сказав бесідник — щоби то було з нашої імміграції, якби не було У. Н. Союзу. Наш нарід був би розпався по чужих організаціях і був би забув, хто він є, яких батьків, чий діти. Навіть церква не могла дати такого освідмлення національного нашою народом, яке дав У. Н. Союз. Тут бесідник навіс приклади декотрих парохів, що ще і тепер бояться українського імені і не дозволяють священникові в церкві спінувати нічого про Україну. А там, де є члени У. Н. Союзу, там нарід свідоміший, жие українським життям і дає пожертви на народні цілі. Отже У. Н. Союз спотина свою задачу як під оглядом матеріальним так і під оглядом національним.

Потім о. д-р Клодницький пропосив ще слова. Він завізав присутніх до злочинів жертв на бойовий фронт. Відбув так: По \$1 зібрався о. д-р Клодницький, І. Білянь, Д. Галичини і громадяни Мумшати з Бетелегема. Решту дрібними датами, таї, що в галі зібрано \$13.40, а в церкві \$6.52. Разом зібрано \$19.92, котрі 76 гроші комітет свята вівітне на руки Обеднання.

Павло Лагоцький, секретар 147 відділу, підкував присутнім за числену участь і пропосив прийти на спільну вечерю і на бал.

По відспіванні гимнів „Ще не вмерла Україна“ і „Не пора Москвеви й Ляхови служити“ закінчено концертну часть свята.

Підчас вечері промовляли гості з Нортгемптона, Істон, Бетелегема і інших місцевостей, як також місцеві члени і громадяни. Кожний доказував, як причинився до розвою У. Н. Союзу, як алі надальше буде працювати для приєднування нових членів.

По вечері, при звуках музики, забавлялися члени У. Н. Союзу, як одна українська сім'я, до пізньої ночі.

Присутній.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ЕМБРИДЖ, ПА.
Український День.

Заки буде виготовлений точний опис і звіт з Українського Дня, хоч подати до часопису коротку новинку.

Перший Український День влаштований Комітетом, вибраним всіма українськими організаціями в Ембриджі, що відбувся в неділю, 9, вересня ц. р., котра була ясным, погідним, просто ідеальним днем. Стягнув поперх 4,000 народу, майже самих Українців з Ембриджа і околиці. Ембриджани прибули на місце торжества парадним походом, котрий випав дуже пристойно, бо в ньому взяли участь близько дві тисячі людей, і то в найкращому порядку.

Ця світла маніфестация єдності української, була дуже милою несподіванкою для самих упорядків цього святого обходу, а ще більше для посторонніх гостей, особливо не-Українців.

У зв'язку з тим згадаю ще за промову о. дра М. Колпачука, виголошену на концерті, бо вона кажує, що ми ідемо правилим шляхом до згоди і народного обєднання. Зацитую з неї такі уступи:

„Любов і живе співчуття з жертвами повені в Галичині звисли всіх Українців в Ембриджу до спільної акції на допомогу тим нещасливим жертвам.

ШИКОВНЕ ВБРАННЯ І ХАРНІСТЬ НЕ Є ДОРОГИМ ЛЮКСУСОМ

Провідники в майже кожній діяльності знають дуже добре, що виглядати якнайкраще всюди — це найважливіша річ.

Люди визначаються добрим виглядом не тому, що купують заєдно нові одяги, а тому, що признають розумне правило держати свою одіж, хочби й довго вживану, в цілковитій ладі і добрим вигляді через сухе чищення (Dry Cleaning).

Це дуже важна справа, щоб уміти вибрати сухе чищення жіночих і чоловічих убрань — яке дозволило людину під кожним оглядом.

Таке задовольняюче чищення пере-водити:

The PERFECT LAUNDRY Co., Inc.

51-57 McWhorter Street

Newark, N. J.

Telephone: Market 2-4193

вам. Це спільне діло, що злучило всіх місцевих Українців в одноцільне національне тіло, не лиш скріпило нашу силу, нашу енергію, але й збагатило нашу славу, славу українського імені в цьому місті.

„Наша спільна зорганізована акція в ційтні ц. р. проти неза-служеного звеличення ката України, генерала Галера, увінчалася гарним успіхом. Саме ця перемога наших спільних заходів скріпила в нас віру в національну злуку. Наш цвітіння успіх, признаний між своїми і чужими, похвилює нас і нимі до злуки і спільної акції, щоб принести якнайвишайшу допомогу нашим рідним бра-там і сестрам, Лемкам в Галичині, що страшно потерпіли і терплять від нещасної повені.

„В нас, на жаль, загали до нещасної роздори, ширення взаємної ненависті і проповіді ворожнечі між нами самими були на порядку дня.

„Нині, Богу дякувати, вже слайдний загальний зворот до кращого. Видно, наступило здорове отверєження на цілий літ. Загальний настрій маси українського народу скріпила одност. бажає єдності.

„Шкоди сталося такого, що так отворило нашим людям очі“ Значить, які довели розсудливих американських Українців до опам'ятання, подав бе-

сідник за першу і найважливішу ту, що сильно потрясла нервами американських Українців, це широка акційний смертельний похід большевиків і Польків на наш нарід, поновлення у їхніх державах. Бесідник говорив:

„Насамперед звірський погром польської паціфікації з р. 1930 в Галичині, котрий в кривавий і жорстокий спосіб продовжується до нині, отворив наші очі на жаливу загрозу винищення українського народу. Описая большевицьке виголодження на смерть мільйонів людей на Великій Україні заставило нас, Українців, тут в Америці злученими зусиллями

ратувати наш нарід від загибелі під ударами в історію кривавих мордіа урядів Польції і большевицької Москви. Це масове вимордовування українського народу, що змріяло його фізичного вигладження з землі в дуже короткому часі, просто приневолює нас єднатися, щоб створити якусь українську силу, котра моглаб запобігти хоч в часті масовій, на велику скалу ведений загроди нашого народу.

„Вороги не шадять нікого з нас, ніякої партії, ніякої церкви, а бють і вбивають нас усіх разом. З цього бачимо, що цим вороги признають і визнають нашу національну єдність. Ми в їх очі є один і нероздільний український нарід, котрий вони стараються стерти з лиця землі без пардону.

„Тож пошож нам ділитися і не признавати себе взаємно, і не будувати за всяку ціну живий ділом єдності між собою?“

Закінчено ту промову ось як:

„Розділені найкраще злучуються спільною працею для здійснення найвищої ідеалу нації, котре є найважливіше для нас всіх, без котрого наше життя не має жадної вартости.

„При спільній, поважній роботі найкраще навчимосе себе взаємно пізнавати, шанувати і любити. А взаїмна пошана і любов, це з давен давна найпевніші й наймогутніші чинники єдності і лубчи не лиш між членами одного народу, але між ріжними народами світа“.

МІТИНГІ ВІДДІЛУ У.Н.СОЮЗА

ЩЕПІЛІВЦІ, Н. ДЖ. Тов. ім. Івана Франка, від 372, повідомляє своїх членів, що засідання митинг відбувається в п'ятницю, 21, вересня, в годині 7.30 вечір. Просимо всіх членів прийти на цей митинг, бо є справа до розвадження. Просимо прийти на означений час. — Рек. секр.

Гість не був задовольнений з телячої печені, яку замовив у гостиниці.

— Це м'ясо є образою кожного теляти в цілій державі.

На це вейтер відповів: — Не гнівайтесь, та ми не мали на думці вас образити.

М. Костишин.

НЕ ЗАВИДУЙ!

(Картина з сільського життя).

Не завидууй, друже, на світі нікому.
Чи він є багатий, славний, чи мудрець.
Не смійся ніколи з чужої тривоги,
Що хтось недотепний, вбогий, чи старець.
Бо доля на світі для всіх є суджена,
До мети відважно все вперед іде:
Ось ти — днесь щасливий, здоровий, багатий,
А хто зна, що завтра на тебе вже жде...
Днесь слава, багатство в великій пошані,
Завтра — все загине, піде в забуття;
Зникнуть і пропадуть гордоїшні лукаві,
Лишиться руїна з буйного життя.

Оттак собі доля над нами жартує,
Бо вже так на світі віддавна було;
Тому і загадав я минулу причину,
Бо в думку попало ось тее село,
Що ген далеко на нашій Вкраїні,
Де лани широкі, де край наш цвіте;
Село, як в віночку, немаче сміялось,
Як сонечко ранком вишло золоте.

Пишалося!... Ох! Боже, що з краси такої?
Неволею нарід в нім так був проскв,
Що знав тільки шийо в йому похилити...
А в тому селі жив ось хитрий юнак.

Він знав, як над хлопом йому володіти,
Читати й писати хоча не умів,
Та слово жорстоке було як святее,
Як він у громаді хоч що заповів.

Старші і молодіші його поважали,
Ще лаби лизали ось ті брудулі,
Що в крикуді і слюзи що динни впивались,
На всякі погрози ох були страшенні.

Бо дружба з панами приборкала його
За те, що часами, дістав фіру дров,
А може й понохав деколи шампану...
За те він для пана був завжди готов

Світ ційй продрати і життя віддати,
Тому перед ним був все мужицький страх,
У ньогож і погляд був дуже суворий;
За те був у пана в багатих ласках.

Нераз говорили і старці поважні:
Колиб він читати і писати знав
До мудрости той, що він посідає,
То й самого Бога в нас би заступав“.

Було на весілля, чи де на хрестинах,
Він снів надутий, як тая сова;
Часом літ озвався, покотив, посміявся:
„Гей, чусе, Гаврило! Як в світі буває?“

Оттак собі з бідних пан вїт пожартує...
Там знов, як податки час приїде збирати,
Мужики по тричі платять: та до лиха,
Все довгі старії стоять і стоять.

Приїде екекзитор, тягне, що попадає,
Родина убога, щож тоді робить?
Продають землицю... Вїт радо купує,
А мужик податок знов несе, платить.

Так він що хвилини щодня багатівся,
Кривавиця людська лилася при нім.
Та ось, мов на диво, чи може жий Божий
Настав, як у хату раз ударив грім.

Як стій спаленія хатина старенька,
Та він отсим дивом не дуже журився,
Бо кожний в селі там, і пан дівський також,
Багатою в поміч як стій припинився.

Без крику, без гуку хату збудували,
Він ще веселіше у новій зажив;
Шпастя усміхалося кожній хвилині,
Прибуток до хати гейби з води плів.

В нього бистрі коні, воли та корови,
Нивок прикупили він — голі почисити.
В докорах лиш гордо з інших посміхався...
Та Божая кара ніколи не спить!

Ось часи змінилися, настали модерні:
Розум у молодших більше розвивувся.
Блісно сонце правди, світла і науки;
Він дуже болочу з тим всім зустрінувся.
Молодіші забрали громадську владу,
Він отавсь в погорді... А за кілька літ
Життя зруйнувалось, за ліхи учинки
Не так, як бувало, дивився на світ.

Бо світло науки сонцем засіяло
І темний мужицький просвітлює пун.
А хто з ним стрінувся, лиш скопа поглянув:
Він так жив на світі, як на сміх, на глум.

Дав Бог і родину, знать сім'я велика
Розбіглася ситами ген по чужині,
Вік гарний юнацький всі промарнували,
Як згадаю, Боже! жаль стане мені.

Одні в тамтін світі, другі у недолі.
Деж його добуток? Де він загирався?
Чужі люди орють, сють та збирають,
Знать, що між чужими добуток впинився.

А батько!... І батько також поминув,
Не так ще багато пробігло тх літ.
Про гордість нанів він сором на родину,
Що рідко стрічає таке диво світ.

За людської слюзи, за людської кривду
У смертній хвилині дослужився він,
Що в церкву громада його не впустила,
Ще й заборонили задзвонити в дзвін.

Тільки хрест єдиний ще син допросився,
Приніс, та ось батька до трумини поклав,
Повіз із сусідом він на кладовище,
І там по заслугі батька поховав...

Так зарозумілість на світі кінчиться...
Давно до Якова у сні Бог сказав,
Що „гордий не скривсь від гніву могого:
Поглянь на те, сину, що я збудував!“

В сні Яков побачив високу драбину,
Як нарід спокійно по шаблях ступав.
Часами також там і диво коїлось:
Хто в зависті перся, той згорі падав.

Так і життя людське по шаблях ступає.
Все має границі, має свій кінець.
Не смійся з турботи, не завиждуй іншим,
Хоч хтось є багатий, славний чи мудрець.

Бо хто насміхаєсь з чужої недолі,
Чи у грішну зависть часом попадає,
В життю не почує на серці спокою,
А праця лукава марно пропаде.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ ВО ЧАСІ
ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА,
ЩО ПИШЕ ПО НАЙНОВІШІЙ ЦІННИК КНИЖОК.

Львів.

СОВІСНИЙ СЛУЖБОВЕЦЬ

Як лише Андрій Чагал пробудився, насамперед глянув на годинник. Той нещасний старий годинник чикав уже однієї секунди на тому самому місці. Тут його повисив Андрій, правдиво, торговельно горів. Тут його держав Андрій батько, шкільний Мартин Чагал, народний учитель, тут його держав Андрій Чагал, судовий канцеляр і гарною лямпою тріпотів три ринські і тріпотів три грейшари. І зараз йому гогово пробила думка: Маю п'ятнадцять хвилин, щоб вийти; десять хвилин, щоб винити каву; п'ять хвилин, щоб вийняти одні, а п'ять хвилин до суду.

І так він уже думав два роки все-одноково, все з розвагою та ніколи не спізнився. Що ранку, п'ять хвилин перед восьмою, Андрій стояв перед судом, ходив сюди й туди хідником, витягав шню, щоб побачити, чи показується що з панів суддів. І як лише котрий показався, Андрій голосив, схиляв голову, шню витягав трохи вперед і з того можна було пізнати, з якої ранги був котрий із панів суддів. Перед адюнктом лише трохи схиляв голову, схиляв судді покірно кланявся, а перед пресидієм схиляв голову на груди, руки опускав у діл, ногою ставив при нозі. А як вони вийшли, тоді він поволеньки входив, та переднім кидав оком на людей, що стояли перед судом, наче хотів сказати їм: Дам я вам! Так треба слухати нашого цисаря!

І Андрій справді „давав“.

— То ти той і той! Ага! ага! Ти заколов візю! Без дозволу! І м'ясо продав! Не даруючи ми тобі того! Побачи, що скажуть інші, та я сам є на найстрогішу кару! Не даруючи тобі того! А як ти називаєшся?

— А ти як називаєшся? Костя Репунчик! Приголови тебе, як ти ніс тютюн! А фінансови ти сказав, чого так носив, начеб цисарі скотили за бороро! Ти смів так говорити! Нещаснику одні! Не носу я цих ордерів даро! Боронити муго цисарі! Хай йому буде честь і слава! П'ять літ найменше! Це я тобі кажу! Навне не записано. Знаю я всі закони та параграфи!

— А й ти доіхав собі! Шандаря не пустив у хату! Ага, ти бунтуєш! Худобино одні! Дам я тобі!...

І так Андрій, судовий канцеляр, хотів говорити далі, та тут увійшов возний, щоб обвинувачених привести на свято. Андрій не запитав, хто увійшов, та встав і вклонився. Спокійно й покірно. І коли так стояв, слово за словом говорив:

— Слухаю, пане пресидію!

Коли возний відвів обвинувачених, Андрій запитав, що поздоровиш возного словами: „пане пресидію“!

Розправив скінчался. Возний підійшов до Андрія, який все ще не міг прийти до себе, та тихо сказав йому щось на вухо.

Вийшов із суду білий і зелений. Не ждав аж вийдути інші, щоб міг поздоровити їх перед судом. Не згнів низько голови перед пресидієм суду. Не вклонився сілчюво судді. Великими кроками пішов до дому, скинув одягу та поклався в ліжку. Перевертаясь з боку на бік. Зітхнув раз. І знову раз. І двічі і трічі. І вийшов лише зліхав.

Між спеціальній похвали за „доблявду та совісну працю“. Говорили, що мав дістати й невеличку грошеву нагороду за вірну службу цисареві й батьківщині, а тепер: через одні-одиноке слово все пропало!

Ах, дружице моя голово! — бідкав. — Нещасливий день! І я певно став лівою ногою. Насамперед сьогодні рано я нічого не дістав! Не заснував нікого, хоч і говорив, а досі я ще ніколи не помилявся! Далі написав я сім малих букв, де треба було написати великі букви! Два рядки я пропустив! А потім, потім... Андрій боявся і думати про це, не то говорити. Так осміхнувшись пресидію суду! Ах, нещасна мати привела мене на світ, кращеб я зовсім був не народився. Пропала ордер, пропала похвала, пропала й те, про що говорив!

Взяв годинник і судорожно накручував його, пересував вказівки за вказівкою. Веселе популюдне кривля вказівками годинника, всенуку ніт, аж поки стільки разів не обернув, скільки часу це потребував до емеритурі. Однак докрутив щойно за пів року. І далі не крутив. Давно минув час, що треба було йти до служби, та він усе не

ставав й ліжка, без уперту пересував вказівки годинника.

Коли пошудив навідався до нього з суду. Як заснували, він, прочувачи, що то міг бути хтось із суду, крикнув: — Я вже на емеритурі! Я вже на емеритурі!

Трохи пізніше приїхав по нього віз, щоб відвезти його до шпиталю, та Андрій був уже мертвий.

На ліжку біля нього знайшли брудині піліп, на якому було написано: „Помер у молодих літах, на службі цисареві, відзначений за вірну службу золотим ордером. Був щасливий і точний. Боже, прийми його душу!“

ШКІЛЬНІ КНИЖКИ

КОТРИ МОЖНА НАВУТИ В КНИГАРНІ „СВОБОДА“:

Перша Книжечка (Буквар), П. Матвійчука	40 ц.
Друга Книжечка (Читанка для II класу), М. Матвійчука	45 ц.
Третя Книжечка (Читанка для III класу), М. Матвійчука	50 ц.
Четверта Книжечка (Читанка для IV класу), М. Матвійчука	75 ц.
Коротка Історія України, І. Крип'якевича	50 ц.
Мала Історія України, І. Крип'якевича	15 ц.
Початкова Географія, з багатьма малюнками і картами, тою, написав Степан Рудницький	75 ц.
Малий Катехизм християнсько-католицької релігії, уклад. жив. о. Іван Рудович	85 ц.
Біографія Історії, старого і нового завіта, о. д-ра Ярошиця слава Левницького	35 ц.
Шкільний Словник, Г. Колески	75 ц.
Словник для дітей дошкільного та шкільного віку, уклад. М. Гайворонського	35 ц.
Збірник Народних Песень в укладі на три голоси для ужитку шкільних хорів. Завид Філарет Колеска	25 ц.
Співаємо, збірничок пісень на два голоси для шкільної молоді. На весняне свято пісн. Завид Ф. Колеска	15 ц.

Замовлення разом з належністю слати до:

„СВОБОДА“,
81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

НОВИЙ ТЕАТРАЛЬНИЙ РЕПЕРТУАР

ЧУДО Св. НИКОЛАЯ, написав В. Левитича. Драматична картина на три дії, пісня апокрифів. Для старших. 12 осіб.	20 ц.
МАТИ, драма з народного життя на 4 дії, І. Я. Лушка. 11 осіб.	35 ц.
З ТАМТОГО СВИТА, комедія в трох діях. В. Мартиненко. 15 осіб.	45 ц.
ЗМІРА, В. Рижкова, комедія на 4 дії. 9 осіб.	50 ц.
МОТРИ, нісенітниця історичної повісті Б. Лепкого на 5 картин, осіб 21	35 ц.
КНЯГИНЯ КАПУЧИНКА, фарс на 3 дії. А. Моллер. 10 осіб.	35 ц.
ВЕЧІР НА ХУТОРІ, або Василь та Галка. Песа на 1 дію. 4 осіб.	20 ц.
ШВЕЦЬ ЖЕРДКА, або Барон на Літниську. Комедія в 3-ох діях. 12 осіб.	45 ц.
ДЛЯ БЛИЖНІХ, драма на 4 дії, Я. Косовського, 13 осіб.	30 ц.
СОТНИКІВНА, песа в 3 діях, з історичної повісті Богдана Лепкого, „Сотниківна“ перероблена для сцени Олександром Скалудом, 15 осіб.	40 ц.
ЗРАДА, історична драма на 3 дії з часів гетьмана Мазепи. 8 осіб.	35 ц.
ВОЄННА ЗАВЕРХУ, трагікомедія на 4 дії зі співами. 6 осіб.	25 ц.
ДВА ДОМИКИ І ОДНА ФІРКА, комедія в 1 дії, Л. Лотоцького, 8 осіб.	15 ц.
ЧОРТЕНЯ, комедія в 3 діях для аматорських гуртків, П. Ярославич, 6 жен. 5 муж. (Чортеня написана в цей спосіб, що можна його грати як хто хоче, в 1-ній або в 3-ох діях)	30 ц.
МАРКО СПОТИКАЙЛО, комедія на 4 дії, написав П. Франко, 10 осіб.	35 ц.
ВЕРТЕП, песа на три дії, М. Підгірянка	25 ц.
ЛЮБОВНИ ПРИГОДИ, комедія на 2 дії, Остр. Чюка, 5 осіб.	15 ц.
НОВІТНІ ЧОРТИ, комедія в чотирох діях, написав А. Данко. Осіб 16	35 ц.
СРУЛЬ НАТЯГАЙЛО, написав А. Данко, комедія в двох діях, 7 осіб	25 ц.

Замовлення слати до:

„СВОБОДА“,
81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346) JERSEY CITY, N. J.

КОМУНІКАТ

Союзу Українсько-американських
Демократичних Клубів
Стейту Нью Йорк.

Минулого місяця розіслані ми до клубів запрошення на Стейтсман Конвенцію, яка має відбутися в цій місці.

Через нашу причину треба було змінити місце щорічної конвенції і вона відбувається в дні 29 і 30 вересня в місті Нью-Йорк, Н. Я.

Всі клуби прислали відновити звітні з своїх зборів. Тому отсего дорожого пригадуємо, щоб в цій місяць клуби постаралися піднести свої справи на зборах і поведомити про це урля ще перед конвенцією.

Своєрідною конвенцією буде важна йна, іна на ній буде порушена справа склікання З'їзду Українсько-американських Клубів і Стейтсман Організації з цілю Америки, і створення тим способом одного Виконавчого Тіла для політичної роботи в американським політичним житті.

При тій нагоді Урля Стейтсман Організації вийдуть на другий день конвенції Український Лев, на яким будуть визначені Американці, якік запрошено. Запрошено теж говернора Стейту.

Делегати просимо являть скорше зголоситися, щоб го сподарський комітет знав і міг постаратися про нілі.

Всікі писма адресувати:

D. Zalorany,
P. O. Box 284, Cohoes, N. Y.

Просимо також Стейтсман Організації з інших стейтсман зголоситися до нас у вище поданий справі на повищу адресу.

Д. Зальорані,

фін. секретар Союзу Українсько-американських Демократичних Клубів стейту Нью Йорк.

ДЕСЬ-ТАМ ДАЛЕКО Є КРАЙ.

Десь-там далеко є край,
Гей, гей, гей, гей,
В душі м'явсь мій рай
Цвітєста пахуча зелень.

Десь-там далеко є край,
Широке море киньти
У хвалі бурзали. Нехай
Піду, бо душа і серце тужить.

Десь-там далеко є край,
Де в чарі зачарував зіс,
А рано зі сну будить кіс.

Десь-там далеко є край,
В пору що кричати журавлі,
Літають засмучений гай,
Цілюють в сім'їні йнаї.

Десь-там далеко є край,
Гей, гей, гей, гей,
В душі м'явсь мій рай,
Вранці, вночі і в день.

Дм. Захарчук.

PRESS REPORTS ON UKRAINE AND UKRAINIANS.

GERMANY AND POLAND
CAST ENVOUS EYES ON
UKRAINE.

PARIS, Sept. 8 (INS).—The grand prize of the political lottery today is the fertile Ukraine, the Soviet Union's Black Sea province that is washed up by the river Dnieper and which three great cities, Odessa, Kiev, and Kharkov are the oldest seats of Russian civilization.

Both Germany and Poland hope to win the "breadbasket of Europe" or at least divide it between themselves.

It is the firm conviction among a certain Polish circle that the Soviet Union will collapse and leave the Ukraine dangling under their noses that explains Poland's hesitation to accept the Eastern Regional pact which would put an end to the perpetual danger of war that hovers over the eastern Europe.

Polish statesmen and dreamers are to this day inspired by that mysticism of a "Greater Poland" that would have its frontiers pushed down to the Black Sea.

By virtue of the treaty which ended the Russo-Polish war of 1920, approximately two million Ukrainians were handed over to Poland. This was but an appetizer to Poland.

Poland's cool reception to the Franko-Prussian Eastern Regional pact proposals is explained by the reticence of the governing group to throw away the possibility of expansion toward the east at Russia's expense.

Germany's attitude toward the Ukraine is based upon the same conception that animated Poland. Germany's stand was clearly defined by Dr. Alfred Rosenberg, Nazi commissioner for foreign affairs, and by Alfred Hugenberg, newspaper magnate. Both men clearly stated that Germany's mission was in the Ukraine.

It was the identity of view that caused France to believe that she had discovered the reason for the Germano-Polish rapprochement and for the cloud that had passed over the Franko-Polish military alliance. By means of the Eastern Regional pact France hopes to gain a valuable ally in Soviet Russia, and at the same time to keep her present ally Poland by making it impossible for the latter to attack Russia.

(Boston Sunday Advertiser, September 9, 1934).

В КОЖИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХАТІ ПОВИНЕН НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

ПІРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОТРИНО ДІЛАНТОРА
пл. 14, 114 Woodland Ave. Street
дод. Голоситися під ч. 319 York St.
Jersey City, N. J.

Голоситися тарих 4 кімнати до
випадку. Рентри приступити. Голоситися
пл. 14, 319 York St. Jersey City, N. J.
217-3

НА ПРОДАЖ ПРАПЕРТИ з бізнесу
абсо без бізнесу, або велику
спільнуку з малим капіталом. Голоситися
літерно на адресу:

JULIUS GRAMCZESKI,
44 Pieter Ave., Garfield, N. J.

НОВО-ОТВЕРЕНА КАФІТЕРІЯ
Найкраще місце до хатини і
випадку. Завжди до нас не
дешеві! Овоці 350 сиріак, два сиріак
іна, тодіс або булки з маслом і
з сіметаном — все за 10 центів.
Тяжко приїждати на обід і вечеру
власне Cafe, 81 E. R. B. N. York
(між 4-ю і 5-ю вул.) 217-32

ХІМІКАРІЯ І МУЗИЧНИЙ СКІП
СМІРН. Найкращий склад книг і
музики. Найкращий вибір репродукцій,
роздрук, Радія усіх фирм. Лямпо до
репрод. Ноти до співу і гри на Радію.
(Ліній Лад 4-3752). Нюмак нагороду
до Сурми, 103 Ave. A, New York
City, New York. — Surma Book &
Music Co. 217-3

МАДЖЕСТИК ТЕАТР GROVE &
SUNNYVALE, N. J.
ДІЛ НЕДІЛІ ДО СЕРПНЯ,
18-го до 19-го Вересня (Sept.) 1934
У К. Р. А. Н. І. С. В. О. Р.
співи, танки, музика.
Також будуть інші вистави. — Що
дів зається для обрання

ФАРМА 18 АКРІВ.
Ліс, вода, став, 16 шукх збудови
дні 8 кімнати, нова модерна стана
на 30 літній будинок, величезний
ліс, і більше будинки, (власний
роді машини іна є потрібні на фермі,
новий трактор і нова плуга, іна
гого міста і багато річковий річок
фірми. Можна заробити \$400 до \$500
місячно. Та фарма продається за
понишню ціну. Самі будинки не
будуть за ту ціну.

Мая також на продаж збудови
річного роду курчї фирми. Нюмак
шть мені, щоб злочити.
PETER EYALICH,
217-32

615 Huxar Street, Linden, N. J.

ВЗОРИ
книги, нитки до
випадку Д. М. С. І
стемпони іна. Писати по каталогу до

UKRAINIAN BAZAR,
170 E. 4th St., New York, N. Y.

Д-Р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ.
Урадові горили.

Вік 45 років іна 6-8 вечір.
637 SO. 12th ST., NEWARK, N. J.
Tel. Bellow 3-1687.

Д-Р ЮРІЯ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР.
153 AVENUE B,
NEW YORK, N. Y.

(між 9 і 10 вул.)
Tel. ALGONQUIN 4-6628.

Урадові гадіни: рано від 10 до 11
ввечір від 8 до 8, 3 ввечір.

Всіх урля

(Boston Sunday Advertiser,
September 9, 1934).

В КОЖИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ХАТІ ПОВИНЕН НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

СТІННІ КАЛЕНДАРІ

Найкращий вибір репродукцій іна
випадку. Писати по каталогу до
ПРОДАЖУ ПО ОДИНУ І П'ЯТОУ

Дві історичні і річного бізнесу
арядово по 8 іна інаше жін з Р.
Формою на календарях.
ВАМ ОПЛАТИТИ ПЕРЕКОНА-
ТИСЯ.

Каталог усіх календарів і більше
інформації вислаємо зовсім
ДАРОМ. — Писати:

UKRAINIAN BAZAR,
2246 Gravel Ave.,
DETROIT, MICH.

ПІРІЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОТРЕБНИК

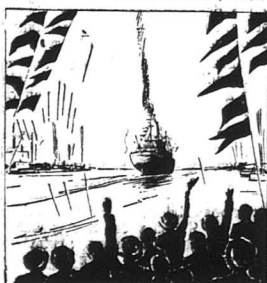
ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ
В ВООД, ВООДКІН, НЮМАК
YORK І ОКОЛИЦІХ.

129 E. 7th STREET,
NEW YORK CITY
Tel. Orchard 4-2554

Учитель: Назви мені п'ять
звірів, що живуть в Африці.

Учитель: Дві жирафи та три
крокодили.

СВІТОВА ВІЙНА ДВАЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ. — 29. СЕРПНЯ. — УКРАЇНЦІ ВИТІЖАЮТЬ ЗІ ЛЬВОВА.

Для 29. серпня 1914 року відбулось у Львові останнє засідання Головної Української Ради, на якому обговорювано справу переслідування Українців в Австрії та яких треба вжити заходів, щоб їх переслідування припинити. Рішено було видати інформаційну книжку німецькою мовою про український нарід та про його землі й виготовити карту етнографічних земель України. З Канади до Європи відіслали перші транспортні війська. Населення прибережських міст урочно прирвалося ті транспортів.

Командант Українських Січових Стрілців, М. Галущинський, повідомив Голову Української Ради, що Стрілцями австрійська влада наказала перейти для дальшого формування до Стрия. Туди переносили також польський легіон. Були виснені перешкоди, які ставити місцева влада про формування УСС. Я ухвалено поробити заходи, щоб ті перешкоди усунути. Рада виділяла до населення відозви, щоб воно складало жертви „на потреби України“. Армія Кілюка почала нові атаки Францава.

Два німецькі генерали, фон Білов, якого портрет тут бачимо, та фон Гаген, одержали замість побіду над французькими й бельгійськими військами біля Самбір і Навір. В Галичині російські війська вже доконались до Берескви, що викликала заповнення у населення Галичини, а особливо серед тих австрів та дітяч, які сподівалися, що Росія буде переслідувати їх за українство. Корпусна команда у Львові та намісник старийся населення заспокоїти, але мало хто давав їм віру.

Через Львів та інші міста, положені при західних дорогах, проходили потяги з пораненими й похваленими російською фронти. З цього видно було, що там точилися завзяті й криваві бої. Німецькі армії, що захопили місто Львів, за кілька днів зруйнували була під натиском белгійської армії відступити. Підчас відступу німецька армія старалась зброєю в місті знищувати жидів. Населення в нашіт тільки від німецьких жовірів, болячись з їх створони ексцесів.